

Анонимизиран текст

C-180/21 – 1

Дело C-180/21

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

23 март 2021 г.

Запитваща юрисдикция:

Административен съд – Благоевград (България)

Дата на акта за преюдициално запитване:

19 март 2021 г.

Жалбоподател:

Г-н VS

Ответник:

Инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

[OMISSIS]

Административен съд - Благоевград

На 19.03 [OMISSIS] 2021 [г.]

В закрито заседание [OMISSIS]

[OMISSIS] разгледа [OMISSIS]

[настоящото а]дминистративно дело[.]

[OMISSIS]

Производството е по реда на член 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с член 38в, алинея 4 от Закона за защита на личните данни.

Образувано е по жалба на г-н VS [OMISSIS] срещу Решение [от] [OMISSIS] 22.06.2020 г. на инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет (наричан по-нататък "ИВСС").

Производството по член 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (наричан по-нататък "АПК") е редовен способ за защита на граждани и организации срещу индивидуални административни актове, издадени от административни органи по смисъла на параграф 1, точка 1 от Допълнителните разпоредби на АПК ([OMISSIS] [цитира се разпоредбата, вж. т. 23 по-долу]).

В случая на главното производство редът за защита пред административен съд по член 145 и следващите от АПК е приложим и за решението на националния надзорен орган (ИВСС) за защита на субекта на лични данни при нарушения на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 при обработване на лични данни от прокуратурата – член 38в, алинеи 4 и 5 от Закона за защита на личните данни (наричан по-нататък "ЗЗЛД").

В съдебното производство, образувано по жалба срещу решение на националния надзорен орган (ИВСС), съдът разполага с пълна компетентност, която обхваща разглеждане на всички фактически и правни въпроси, свързани със спора за законосъобразното произнасяне на ИВСС по подадена пред него жалба по член 38б, алинея 1 ЗЗЛД (член 146 АПК).

Решението на Административен съд – Благоевград в това производство не е [Ориг. 2] окончателно и подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България.

I. Страни в главното производство

- 1 Жалбоподател: г-н VS [OMISSIS].
- 2 Ответник: инспектор в Инспектората към Висш съдебен съвет г-жа QR [OMISSIS]
- 3 Заинтересована страна: Районна прокуратура – Петрич [OMISSIS].

II. Предмет на главното производство

- 4 Главното производство пред Административен съд – Благоевград е образувано по жалба на г-н VS срещу Решение [от] [OMISSIS] 22.06.2020 г. на инспектор в ИВСС г-жа QR.

III. Фактите по главното производство

- 5 На 22.06.2020 г. жалбоподателят в главното производство пред Административен съд – Благоевград е сезирал ИВСС с жалба [от] [OMISSIS] 12.03.2020 г., мотивирана с нарушения от Районна прокуратура – Петрич (наричана по-нататък "РП – Петрич") на разпоредби, уреждащи защитата на личните му данни.

[OMISSIS] [цитат на] (член 17 ЗЗЛД) [вж. т. 15 по-долу].

- 6 Първото основание на жалбата до ИВСС [от] [OMISSIS] 12.03.2020 г. е за неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя, събрани от РП – Петрич по прокурорска преписка № 1548/2013 г., досъдебно производство № 252/2013 г. по описа на Районно управление "Полиция" – гр. Петрич (наричано по-нататък "РУП – гр. Петрич") (впоследствие № 104/2016 г. на Окръжен следствен отдел при Окръжна прокуратура – Благоевград), в рамките на което е бил конституиран като пострадал от престъпление по член 325, алинея 1 от **[Ориг. 3]** Наказателния кодекс (наричан по-нататък "НК"). Неправомерното обработване на личните му данни от РП – Петрич се изразява според жалбоподателя в последващо използване на събраните данни в качеството му на пострадал по досъдебно производство № 252/2013 г. за привличането му в качеството на обвиняем по същото досъдебно производство за същото деяние, разследвано като престъпление по член 325, алинея 1 НК.
- 7 Второто основание на жалбата до ИВСС [от] [OMISSIS] 12.03.2020 г. е за неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя, събрани по прокурорски преписки № 517/2016 г., № 1872/2016 г., № 2217/2016 г. и № 1870/2016 г., изразяващо се в позоваване на съдържащата се в тях информация от наблюдаващия по тях прокурор от РП – Петрич в производството по гражданско дело № 144/2018 г. по описа на Окръжен съд – Благоевград. Последното е образувано по предявен от жалбоподателя иск срещу Прокуратурата на Република България (наричана по-нататък "Прокуратурата") по член 26, алинея 3 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (наричан по-нататък "ЗОДОВ").
- 8 По първото основание на жалба [от] [OMISSIS] 12.03.2020 г. е установено от инспектора в ИВСС в хода на извършената проверка по член 38в, алинея 2 ЗЗЛД, че преписка № 1548/2013 г. по описа на РП – Петрич, досъдебно производство № 252/2013 г. по описа на РУП – гр. Петрич (впоследствие № 104/2016 г. на Окръжен следствен отдел при Окръжна прокуратура – Благоевград), е била образувана с постановление на прокурор при РП – Петрич от 18.05.2013 г. срещу неизвестен извършител за извършено престъпление по член 325, алинея 1, във връзка с член 20, алинея 2 НК, с пострадал жалбоподателят.

8.1. Конкретно – разследваното деяние по досъдебно производство № 252/2013 г. с пострадал жалбоподателят г-н VS се изразява в това, че на 18.04.2013 г., около 23.00 часа, в заведение (каравана), намиращо се в село Габрене, община Петрич, неизвестен извършител, в съучастие с други лица, извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото, а именно – на публично място в заведението (каравана) и в близост до него е нанесъл побой на г-н VS [...][означение за пропускане на текст на запитващата юрисдикция].

8.2. В предмета на разследване по досъдебно производство № 252/2013 г. са били включени и престъпления по член 131, алинея 1, точка 12, във връзка с член 130, алинея 2, във връзка с член 20, алинея 2 НК – именно за това, че на 18.04.2013 г., около 23.00 часа, в заведение (каравана) в с. Габрене, неизвестен извършител е нанесъл леки телесни повреди на четири лица, изразяващи се в болки и страдания без разстройство на здравето. С постановление от 18.05.2013 г. на прокурор от РП – Петрич материалите относно тях са отделени в преписка вх. № 1864/2013 г. по описа на РП – Петрич, досъдебно производство № 320/2013 г. на РУП – гр. Петрич. С постановление от 12.03.2014 г. наказателното производство е прекратено на основание член 24, алинея 1, точка 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (наричан по-нататък "НПК"), което не е обжалвано.

8.3. На 24.06.2015 г. в качеството на обвиняеми по досъдебно производство № 252/2013 г. по описа на РУП – гр. Петрич са привлечени четири лица, а с постановления от 04.04.2018 г. и 05.04.2018 г. към наказателна отговорност за **[Ориг. 4]** престъплението по член 325, алинея 1 НК са привлечени всички участвали в инцидента на 18.04.2013 г. лица, включително конституираният до момента в процесуалното качество на пострадал г-н VS. Постановлението на прокурора за привличането на жалбоподателя г-н VS като обвиняем по досъдебно производство № 252/2013 г. от 04.04.2018 г. е обжалвано, но жалбата е отхвърлена с постановление на наблюдаващия досъдебното производство прокурор от 31.10.2018 г., последното потвърдено с постановление от 28.01.2019 г. на прокурор от Окръжна прокуратура – Благоевград.

8.4. На 14.10.2019 г. срещу жалбоподателя и още осем лица е изготвен и внесен в съда от прокурор в РП – Петрич обвинителен акт за извършени две престъпления – по член 325, алинея 1 НК и по член 325, алинея 1, във връзка с член 20, алинея 2 НК. Образованото пред Районен съд – Петрич наказателно производство № 777/2019 г. е прекратено от съда с Протоколно определение № 8386 от 10.11.2020 г. спрямо всички подсъдими, включително спрямо жалбоподателя в главното производство, поради погасяване на наказателната отговорност с изтичане на предвидената в закона абсолютна давност (публикувано на адрес: <http://petrich.judiciary-bg.org/Courts/RC/Petrich/WebAccess.nsf/ActionView/E415265BFC5A972CC22586220034D4F9>).

9 По второто основание на жалба [от] [OMISSIS] 12.03.2020 г. е установено в хода на извършената проверка по реда на член 38в, алинея 2 ЗЗЛД от инспектор в ИВСС следното:

9.1. Прокурорска преписка № 517/2016 г. по описа на РП – Петрич е образувана на 05.04.2016 г. по подадена срещу г-н VS жалба. С постановление от 11.05.2016 г. наблюдаващият преписката прокурор от РП – Петрич е отказал да образува досъдебно производство поради липса на данни за извършено престъпление.

9.2. Прокурорска преписка № 1870/2016 г. по описа на РП – Петрич е образувана на 26.10.2016 г. по жалба срещу четири лица, едно от които г-н VS, като с постановление от 22.02.2017 г. преписка № 1870/2016 г. е обединена с прокурорска преписка № 2194/2016 г. на РП – Петрич, образувана по идентична жалба за същия случай. С постановление от 22.02.2017 г. наблюдаващият прокурор от РП – Петрич е отказал да образува досъдебно производство поради липса на данни за извършено престъпление, което е потвърдено с постановление от 17.03.2017 г. на Окръжна прокуратура – Благоевград.

9.3. Прокурорска преписка № 1872/2016 г. по описа на РП – Петрич е образувана на 26.10.2016 г. по жалба срещу четири лица, едно от които жалбоподателят г-н VS, като с постановление от 22.02.2017 г. е обединена с прокурорска преписка № 2217/2016 г., образувана по сходна жалба. С постановление от 22.02.2017 г. прокурорска преписка № 2217/2016 г. е обединена с прокурорска преписка № 1872/2016 г., като с постановление от 22.02.2017 г. наблюдаващият прокурор от РП – Петрич е отказал да образува досъдебно производство поради липса на данни за извършено престъпление от общ характер.

9.4. На 15.10.2018 г., в проведено на същата дата съдебно заседание по гражданско **[Ориг. 5]** дело № 144 по описа на Окръжен съд – Благоевград за 2018 г., образувано по искова молба на г-н VS срещу Прокуратурата, прокурор от РП – Петрич, определен да участва в съдебното заседание за Прокуратурата, е поискал да бъдат изискани от РП – Петрич прокурорска преписка вх. № 517/2016 г. и прокурорска преписка вх. № 1872/2016 г. Искането на прокурора е мотивирано в защита по предявения от г-н VS иск за заплащане на обезщетение за вреди от продължителността на досъдебно производство № 252/2013 г.: "... с оглед твърдяното [...], че в резултат на делото е получил посочените здравословни проблеми. По този начин ще докажем, че не от делото, а от факта, че е бил предмет на проверка от РУП – Петрич и РП – Петрич за извършени от него деяния, които също са оказали влияние върху неговото здравословно състояние."

9.5. С определение от съдебно заседание на 15.10.2018 г. по гражданско дело № 144/2018 г. на Окръжен съд – Благоевград съдът е задължил Районна прокуратура – Петрич да представи по делото заверени копия на

материалите, съдържащи се в прокурорски преписки с № 517/2016 г. и № 1872/2016 г., двете по описа на РП – Петрич.

- 10** На 22.06.2020 г. инспектор в ИВСС г-жа QR се е произнесъл по жалбата на г-н VS [от] [OMISSIS] 12.03.2020 г. с обжалваното в главното производство Решение [от 22.6.] [OMISSIS] 2020 г.

С Решение [от] [OMISSIS] 22.06.2020 г. инспекторът в ИВСС е отхвърлил като неоснователна жалбата на г-н VS [от] [OMISSIS] 12.03.2020 г. по първото оплакване за нарушение по член 42, алинея 2 ЗЗЛД при обработване на личните му данни по прокурорска преписка № 1548/2013 г. – досъдебно производство № 252/2013 г. и прокурорска преписка № 1864/2013 г. – досъдебно производство № 320/2013 г., двете по описа на Районна прокуратура – Петрич, и е отхвърлил жалбата като недопустима по второто оплакване за нарушение на разпоредбите на глава осма от ЗЗЛД и на Регламент № (ЕС) 2016/679 при обработване на личните му данни по прокурорски преписки № 517/2016 г., № 1870/2016 г., № 1872/2016 г. и № 2217/2016 г., всички по описа на Районна прокуратура – Петрич, приобщени към доказателствения материал по гражданско дело № 144/2018 г. на Окръжен съд – Благоевград.

- 11** Решение [от] [OMISSIS] 22.06.2020 г. на инспектор в ИВСС г-жа QR е обжалвано е жалба от г-н VS, подадена до Административен съд – Благоевград чрез ИВСС на 31.07.2020 г., по която е образувано главното производство.

IV. Становища на страните

- 12** В подадената до съда жалба срещу Решение [от] [OMISSIS] 22.06.2020 г. жалбоподателят г-н VS се е позовал на нарушения на закона от националния надзорен орган по член 49, алинея 1 ЗЗЛД, Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г.

12.1. По-конкретно жалбоподателят е поддържал, че обработването на личните му [Ориг. 6] данни като "пострадало лице", събрани в това му качество по досъдебно производство № 252/2013 г. на РУП – гр. Петрич, образувано за разследване на престъпление по член 325, алинея 1 НК, са обработвани неправомерно от наблюдаващия прокурор за привличането му като обвиняем в извършване на престъплението по член 325, алинея 1 НК по същото досъдебно производство, в противоречие с правата му на "пострадал" по Директива 2012/29/ЕС от 25 октомври 2012 г. и с принципите по Директива (ЕС) 2016/680, а именно – за друга цел, различна от тази, за която са първоначално събрани.

12.2. На следващо място жалбоподателят е поддържал оплакването за неправомерно обработване на данните, събрани в хода на прокурорски

преписки № 517/2016 г., № 1870/2016 г. и № 1872/2016 г. на РП – Петрич, за цели, различни от тези, за които са били събрани и след като е постановен отказ за образуване на досъдебно производство по тях, в противоречие с принципите на Регламент (ЕС) 2016/679.

12.3. При условията на евентуалност е отправено искане съдът да поиска от Съда на Европейския съюз тълкуване на член 4, параграф 2 от Директива (ЕС) 2016/680 и на членове 4 и 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз,

- 13** Ответникът в главното производство – инспектор в ИВСС г-жа QR, е поддържал в писмено становище мотивите си за неоснователност на оплакванията за нарушения на правата на жалбоподателя в областта на защитата на личните му данни, изложени в обжалваното в главното производство решение.

13.1. По-конкретно – член 42, алинея 1 ЗЗЛД и разпоредбите на Директива (ЕС) 2016/680 не "разделят" на групи целите, за които е допустимо обработване на лични данни от компетентните държавни органи. Предотвратяването не е отделна цел от разследването или разкриването на престъпления, а Прокуратурата, като орган на съдебната власт, е компетентен орган по смисъла на член 42, алинея 4 ЗЗЛД и администратор на лични данни. Макар по силата на член 47 ЗЗЛД да се провежда разграничение между категориите субекти на данни – на обвиняеми лица, осъдени лица, пострадали и свидетели, обработването на личните им данни не следва да се разбира като преследващо различни цели, нито обработването на лични данни за едно лице, събрани в качеството му на "пострадал", за привличането му в качеството на "обвиняем" може да се квалифицира като "последващо неправомерно обработване" за цел, различна от първоначалната.

13.2. Относно обработването на лични данни на жалбоподателя в главното производство, събрани по приключилите прокурорски преписки № 517/2016 г., № 1870/2016 г. и № 1872/2016 г. – всички по описа на РП – Петрич, надзорният орган е поддържал, че изложените в жалбата до ИВСС съображения не позволяват да се определят нарушенията по Регламент (ЕС) 2016/679, на които г-н VS се позовава, а от друга страна, че правото му да потърси защита във връзка с разкриването на посочените прокурорски преписки по време на разглеждане на гражданско дело № 144/2018 г. е упражнено след изтичането на едногодишния срок по параграф 44, алинея 2 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на ЗЗЛД (обн., ДВ, бр. 17 от 26.02.2019 г.), считан от узнаване на нарушението – на проведеното на 15.10.2018 г. съдебно заседание по гражданско дело № 144/2018 г. [**Ориг. 7**]

- 14** В проведеното на 28.01.2021 г. съдебно заседание по главното производство, насрочено за изслушване становищата на страните по необходимостта от

преюдициално заключение на Съда на Европейския съюз, не са постъпили възражения.

V. Приложимо вътрешно право

15 Закон за защита на личните данни (обн., ДВ, бр. 1 от 4.01.2002 г., в сила от 1.01.2002 г.)

Член 1 от този закон, в редакцията му, в сила към датата на настъпване на фактите в главното производство (изм., ДВ, бр. 17 от 2019 г.), гласи:

"(1) Този закон урежда обществените отношения, свързани със защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни, доколкото същите не са уредени в Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) 2016/679".

(2) С този закон се определят и правила във връзка със защитата на физическите лица при обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване.

(3) Целта на закона е да осигури защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679, както и във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите по ал. 2.

(4) Този закон урежда и:

1. статута на Комисията за защита на личните данни като надзорен орган, отговорен за защита на основните права и свободи на физическите лица във връзка с обработването и улесняването на свободното движение на лични данни в Европейския съюз;

2. правомощията на Инспектората към Висшия съдебен съвет при осъществяването на надзор при обработването на лични данни в случаите по чл. 17;

3. средствата за правна защита;

4. акредитирането и сертифицирането в областта на защитата на личните данни;

5. особени случаи на обработване на лични данни.

(5) Този закон не се прилага за обработването на лични данни за целите на отбраната на страната и националната сигурност, доколкото в специален закон не е предвидено друго. [Ориг. 8]

(6) Този закон не се прилага за обработването на лични данни на починали лица, освен в случаите по чл. 25е.

(7) При обработването на лични данни по чл. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 държавите, които са страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, и Конфедерация Швейцария са равнопоставени на държавите – членки на Европейския съюз. Всички други държави са трети държави.

(8) При обработването на лични данни за целите по чл. 42, ал. 1 държавите, участващи в изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, са равнопоставени на държавите – членки на Европейския съюз. Всички други държави са трети държави."

Член 17 от този закон, в редакцията му, в сила към датата на настъпване на фактите в главното производство (изм., ДВ, бр. 17 от 2019 г.), предвижда:

"(1) Инспекторатът към Висшия съдебен съвет, наричан по-нататък "инспектората", осъществява надзор и осигурява спазването на Регламент (ЕС) 2016/679, на този закон и на нормативните актове в областта на защитата на личните данни при обработване на лични данни от:

1. съда при изпълнение на функциите му на орган на съдебната власт, и
2. прокуратурата и следствените органи при изпълнение на функциите им на органи на съдебната власт за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания.

(2) Редът за осъществяване на дейността по ал. 1, включително за извършване на проверки и за разглеждане на производствата пред инспектората, се определя с правилника по чл. 55, ал. 8 от Закона за съдебната власт.

(3) При осъществяване на надзора по ал. 1 се прилага и чл. 12а."

Член 386 от този закон, в редакцията му, в сила към датата на настъпване на фактите в главното производство (нов – ДВ, бр. 17 от 2019 г.), предвижда:

"(1) При нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон при обработване на лични данни от съда при изпълнение на функциите му на орган на съдебната власт и от прокуратурата и

следствените органи при изпълнение на функциите им на органи на съдебната власт за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, субектът на данни има право да подаде жалба до инспектората в срок 6 месеца от узнаване на нарушението, но не по-късно от две години от извършването му.

(2) В случаите по ал. 1 се прилага съответно чл. 38а."

Член 38в от този закон, в редакцията му, в сила към датата на настъпване на фактите в главното производство (нов – ДВ, бр. 17 от 2019 г.), гласи: **[Ориг. 9]**

"(1) Жалбата по чл. 38б, ал. 1 се разглежда от инспектор, определен на принципа на случайния подбор от главния инспектор.

(2) При разглеждането на жалбата се събират данни, относими към твърдяното нарушение, включително и информация от администратора или обработващия лични данни.

(3) Жалбоподателят се информира за напредъка в разглеждането на жалбата или за резултата от нея в тримесечен срок от сезирането на инспектората.

(4) Когато жалбата е неоснователна, инспекторът се произнася с решение, което подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от получаването му.

(5) Когато жалбата е основателна, инспекторатът се произнася с решение по предложение на инспектора. Решението подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от получаването му.

(6) Когато жалбата е очевидно неоснователна или прекомерна, инспекторът може да я остави без разглеждане."

Член 42 от този закон предвижда:

"(1) Правилата на тази глава се прилагат при обработването на лични данни от компетентни органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществен ред и сигурност и тяхното предотвратяване.

(2) Лични данни, събрани за целите по ал. 1, не се обработват за други цели, освен ако правото на Европейския съюз или законодателството на Република България предвижда друго.

(3) Когато компетентните органи по ал. 1 обработват лични данни за цели, различни от тези по ал. 1, както и в случаите по ал. 2, се прилагат Регламент (ЕС) 2016/679 и съответните разпоредби от този закон, които въвеждат мерки за неговото прилагане.

(4) Компетентни органи по ал. 1 са държавните органи, които имат правомощия по предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване.

(5) Освен ако закон предвижда друго, администратор по смисъла на тази глава при обработването на лични данни за целите по ал. 1 е компетентен орган по ал. 4 или съответната административна структура, част от която е този орган, които самостоятелно или съвместно с други органи определят целите и средствата за обработване на лични данни." [Ориг. 10]

Член 45, алинея 2 и 3 от този закон гласят:

"(2) Обработването на лични данни от администратор, който първоначално ги е събрал, или от друг администратор за която и да е от целите по чл. 42, ал. 1, различна от целта, за която личните данни са събрани, се разрешава, при условие че:

1. администраторът е оправомощен да обработва лични данни за такава цел в съответствие с правото на Европейския съюз или законодателството на Република България, и

2. обработването е необходимо и пропорционално на тази различна цел в съответствие с правото на Европейския съюз или със законодателството на Република България.

(3) Обработването от администратор по ал. 2 може да включва архивиране в обществен интерес, научно, статистическо или историческо използване на данните за целите по чл. 42, ал. 1 при прилагането на подходящи гаранции за правата и свободите на субекта на данните.

Член 47 от този закон гласи:

"Администраторът, когато е приложимо и доколкото е възможно, прави ясно разграничение между личните данни на различни категории субекти на данни, например:

1. лица, за които има сериозни основания да се смята, че са извършили или ще извършат престъпление;

2. лица, осъдени за престъпление;

3. лица, пострадали от престъпление, или лица, по отношение на които определени факти дават основание да се смята, че може да са пострадали от престъпление, и

4. други трети лица по отношение на престъпление, например лица, които биха могли да бъдат призовани да свидетелстват при разследване на престъпления или в наказателни производства, лица, които могат да предоставят информация за престъпления или свързани лица."

Член 49 от този закон предвижда:

"Обработването на лични данни е законосъобразно, когато е необходимо за упражняване на правомощия от компетентен орган за целите по чл. 42, ал. 1 и е предвидено в правото на Европейския съюз или в нормативен акт, в който са определени целите на обработването и категориите лични данни, които се обработват."

Параграф 1 от Допълнителните разпоредби на този закон, в редакцията му, в сила към датата на настъпване на фактите в главното производство (изм., ДВ, бр. 17 от 2019 г.), предвижда: **[Ориг. 11]**

"По смисъла на този закон:

1. "Лични данни" е понятието по чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679.
2. "Администратор", с изключение на администратора по глава осма, е понятието по чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679.
3. "Обработващ лични данни" е понятието по чл. 4, т. 8 от Регламент (ЕС) 2016/679.
4. "Обработване" е понятието по чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.
5. "Ограничаване на обработването" е понятието по чл. 4, т. 3 от Регламент (ЕС) 2016/679.
6. "Профилиране" е понятието по чл. 4, т. 4 от Регламент (ЕС) 2016/679.
7. "Псевдонимизация" е понятието по чл. 4, т. 5 от Регламент (ЕС) 2016/679.
8. "Регистър с лични данни" е понятието по чл. 4, т. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679.
9. "Получател" е понятието по чл. 4, т. 9 от Регламент (ЕС) 2016/679. Държавен или местен орган, както и структура, чиято основна дейност е свързана с разходване на публични средства, които могат да получават лични данни в рамките на конкретно разследване в съответствие със закон, не се смятат за получатели по смисъла на глава осма. Обработването на

лични данни от тези органи или структури отговаря на приложимите правила за защита на данните съгласно целите на обработването.

10. "Нарушение на сигурността на лични данни" е понятието по чл. 4, т. 12 от Регламент (ЕС) 2016/679.

[...]."

Параграф 1а от Допълнителните разпоредби на този закон, в редакцията му, в сила към датата на настъпване на фактите в главното производство (изм., ДВ, бр. 17 от 2019 г.), гласи:

"Този закон предвижда мерки по прилагане на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), както и въвежда изискванията на Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (ОВ, L 119/89 от 4 май 2016 г.)." [Ориг. 12]

16 Закон за изменение и допълнение на Закона за защита на линиите данни (обн., ДВ, бр. 17 от 26.02.2019 г.)

Параграф 44, алинея 2 от Преходните и заключителни разпоредби към този закон предвижда:

"(2) За нарушения на закона и на Регламент (ЕС) 2016/679, извършени до влизането в сила на този закон, срокът за сезиране на комисията по чл. 38 е една година от узнаването на нарушението, но не по-късно от 5 години от извършването му."

17 Конституция на Република България (обн., ДВ, бр. 56 от 13.07.1991 г., в сила от 13.07.1991 г.)

Член 5, алинея 5 от Конституцията на Република България гласи:

"(5) Всички нормативни актове се публикуват. Те влизат в сила три дни след обнародването им, освен когато в тях е определен друг срок."

Член 127 от Конституцията на Република България предвижда:

"Прокуратурата следи за спазване на законността, като:

1. ръководи разследването и упражнява надзор за законосъобразното му провеждане;
  2. може да извършва разследване;
  3. привлича към отговорност лицата, които са извършили престъпления, и поддържа обвинението по наказателни дела от общ характер;
- [...]."

18 Наказателен кодекс (обн., ДВ, бр. 26 от 2.04.1968 г., в сила от 1.05.1968 г.)

Член 20, алинея 2 от този кодекс, в редакцията му, в сила към датата на настъпване на фактите в главното производство, гласи:

"Извършител е този, който участва в самото изпълнение на престъплението."

Член 130, алинея 2 от този кодекс, в редакцията му, в сила към датата на настъпване на фактите в главното производство, предвижда:

"За лека телесна повреда, изразяваща се в причиняване на болка или страдание без разстройство на здравето, наказанието е лишаване от свобода до шест месеца или пробация, или глоба от сто до триста лева."

Член 131, алинея 1, точка 12 от този кодекс, в редакцията му, в сила към датата на настъпване на фактите в главното производство, гласи:

"За причиняване телесна повреда: **[Ориг. 13]**

12. по хулигански, расистки или ксенофобски подбуди, наказанието е лишаване от свобода: от три до петнадесет години при тежка телесна повреда; от две до десет години при средна телесна повреда; до три години при лека телесна повреда по чл. 130, ал. 1 и до една година или пробация по чл. 130, ал. 2."

Член 325, алинея 1 от този кодекс, в редакцията му, в сила към датата на настъпване на фактите в главното производство, предвижда:

"Който извърши непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото, се наказва за хулиганство с лишаване от свобода до две години или с пробация, както и с обществено порицание."

19 Наказателно-процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 86 от 28.10.2005 г., в сила от 29.04.2006 г.)

Член 191 от този кодекс, озаглавен "Дела, по които се провежда досъдебно производство", предвижда:

"Досъдебно производство се провежда по дела от общ характер."

Член 192 от този кодекс, озаглавен "Стадии на досъдебното производство", гласи:

"Досъдебното производство включва разследване и действия на прокурора след приключване на разследването."

20 Закон за съдебната власт (обн., ДВ, бр. 64 от 7.08.2007 г.)

Член 145 от този закон предвижда:

"(1) При изпълнение на предвидените в закона функции прокурорът може:

[...]

2. лично да извършва проверки;

3. да възлага на съответните органи при данни за престъпления или за незаконосъобразни актове и действия да извършват проверки и ревизии в определен от него срок, като му представят заключения, а при поискване – и всички материали;

[...]

(2) Проверката по ал. 1, т. 2 и 3 се извършва в двумесечен срок, който при необходимост може да бъде удължен еднократно от административния ръководител на съответната прокуратура с един месец. Прокурорът се произнася по материалите от проверката в срок до един месец от получаването им. **[Ориг. 14]**

[...]."

21 Правилник за администрацията на Прокуратурата на Република България, издаден от Висшия съдебен съвет на Република България (обн., ДВ, бр. 106 от 10.12.2013 г., изм. и доп., бр. 58 от 26.07.2016 г., бр. 12 от 6.02.2018 г.)

Член 67 от този правилник гласи:

"(1) В деловодството на апелативните, военно-апелативната, апелативната специализирана, окръжните, военно-окръжните, специализираната и районните прокуратури се водят:

1. входящ дневник;

2. изходящ дневник;

3. разносна книга;

4. книга за веществени доказателства;
5. други книги и дневници, съответни на действащата номенклатура на делата.

(2) В следствените отдели и териториалните отделения се водят следните книги:

1. вътрешен входящ дневник;
2. вътрешен изходящ дневник;
3. книга за веществени доказателства;
4. разносна книга.

(3) В деловодствата, посочени в ал. 1 и 2, се поддържа и Унифицираната информационна система на Прокуратурата на Република България.

(4) По преценка на административния ръководител на прокуратурата могат да се водят азбучници и други спомагателни книги.”

Член 68 от този правилник предвижда:

"(1) Постъпилите в прокуратурите документи, включително и получените по факс или електронна поща, които постъпват за първи път и не се отнасят до вече образувана преписка, се завеждат с пореден номер във входящия дневник в деловодството на съответната прокуратура.

(2) При постъпване на документи, които се отнасят до образувана преписка, се прави само отбелязване в съответната графа на входящия дневник, след което се прилагат към преписката, без да им се дава нов номер.

[...].”

Член 71 от този правилник гласи:

"(1) След приключване на преписките материалите в тях се описват, подшиват, номерират и съхраняват в архива. **[Ориг. 15]**

(2) Приключени преписки, които са необходими във връзка с работата на прокурорите, могат да се изискват с резолюция, а след отпадане на нуждата се връщат в деловодството за предаване в архива.

[...]

(4) При наличие на техническа възможност всички актове и документи по преписките и делата се изготвят и на електронен носител.

[...]

(б) Когато неприключило дело или преписка трябва да се приложи към друго дело, се прави пълно заснемане на материалите, които се заверяват от органа, пред който производството е висящо, и копието се изпраща за прилагане."

- 22** **Указание относно прилагането на член 145, алинея 2 от Закона за съдебната власт**, утвърдено със Заповед № РД-02-30 от 1 ноември 2016 г. на Главния прокурор на Република България на основание член 138, точки 1 и 6 от Закона за съдебната власт

Точки 1 и 2 от раздел I "Общи Положения" на указанието гласят:

"1. Проверката е извънпроцесуална дейност и сроковете по чл. 145, ал. 2 от Закона за съдебната власт (ЗСВ) са с инструктивен и дисциплиниращ характер.

2. Методическите указания относно основанията и условията за допълване на проверката, с оглед събиране на достатъчно данни за престъпление, са съобразени с уредбата в НПК относно аналогични хипотези на разследването (съответно чл. 243, ал. 10 НПК и чл. 242, ал. 4 НПК)."

- 23** **Административнопроцесуален кодекс** (обн., ДВ, бр. 30 от 11.04.2006 г., в сила от 12.07.2006 г.)

Член 128, алинея 1, точка 1 от този кодекс, озаглавен "Подведомственост", предвижда:

"(1) На административните съдилища са подведомствени всички дела по искания за:

1. издаване, изменение, отмяна или обявяване на нищожност на административни актове и административни договори".

Член 131 от този кодекс, озаглавен "Двуинстанционност на производствата", предвижда:

"Съдебните производства по този кодекс са двуинстанционни, освен когато в него или в друг закон е установено друго". **[Ориг. 16]**

Член 132, алинея 1 от този кодекс, озаглавен "Родова подсъдност", гласи:

"(1) На административните съдилища са подсъдни всички административни дела с изключение на тези, подсъдни на Върховния административен съд".

Член 145, алинея 1 от този кодекс, озаглавен "Предмет на оспорване", предвижда:

(1) Административните актове могат да се оспорват пред съда по отношение на тяхната законосъобразност".

Член 146 от този кодекс, озаглавен "Основания за оспорване", гласи:

"Основанията за оспорване на административните актове са:

1. липса на компетентност;
2. неспазване на установената форма;
3. съществено нарушение на административнопроизводствени правила;
4. противоречие с материалноправни разпоредби;
5. несъответствие с целта на закона."

Член 164 от този кодекс, озаглавен "Състав на административния съд", гласи:

"Административният съд разглежда делото в състав от един съдия."

Параграф 1, точка 1 от Допълнителните разпоредби на този кодекс гласи:

"1. По смисъла на този кодекс:

1. "Административен орган" е органът, който принадлежи към системата на изпълнителната власт, както и всеки носител на административни правомощия, овластен въз основа на закон, включително лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги."

24 Граждански процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 59 от 20.07.2007 г., в сила от 1.03.2008 г.)

Член 8 от този кодекс, озаглавен "Състезателно начало", предвижда:

"(1) Всяка страна има право да бъде изслушана от съда, преди да бъде постановен акт, който има значение за нейните права и интереси.

(2) Страните посочват фактите, на които основават исканията си, и представят доказателства за тях.

(3) Съдът осигурява възможност на страните да се запознават с исканията и доводите на насрещната страна, с предмета на делото и неговото движение, както и да изразят становище по тях."

Член 9 от този кодекс, озаглавен "Равенство на страните", гласи:

"Съдът осигурява на страните равна възможност да упражняват предоставените им [Ориг. 17] права. Той прилага закона еднакво спрямо всички."

Член 154, алинея 1 от този кодекс, озаглавен "Доказателствена тежест", предвижда:

"(1) Всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения."

Член 178, алинея 1 от Раздел IV "Писмени доказателства" на този кодекс, озаглавен "Доказателствена сила", предвижда:

"(1) Доказателствената сила на документите се определя съобразно закона, който е бил в сила по времето и мястото, където те са съставени."

25 Закон за отговорността на държавата и общините за вреди (обн., ДВ, бр. 60 от 5.08.1988 г., в сила от 1.01.1989 г.)

Член 26 от този закон, в редакцията, в сила към датата на настъпване на фактите в главното производство (нов – ДВ, бр. 98 от 2012 г.), предвижда:

"(1) Държавата отговаря за вредите, причинени на граждани и на юридически лица от нарушение на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок съгласно чл. 6, § 1 от Конвенцията.

(2) Исковете по ал. 1 се разглеждат по реда на Гражданския процесуален кодекс, като съдът взема предвид общата продължителност и предмета на производството, неговата фактическа и правна сложност, поведението на страните и на техните процесуални или законни представители, поведението на останалите участници в процеса и на компетентните органи, както и други факти, които имат значение за правилното решаване на спора.

(3) Предявяването на иск за обезщетение за вреди по висящо производство не е пречка за предявяване на иск и след приключване на производството."

VI. Приложимо право на ЕС

26 Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. (наричана по-нататък "Директива (ЕС) 2016/680") относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (ОВ, L 119/89 от 4 май 2016 г.).

Съображение 1 [OMISSIS]

[OMISSIS] **[Ориг. 18]** [OMISSIS]

Съображение 12 [OMISSIS]

[OMISSIS] [първо изречение]

Съображение 17 [OMISSIS]

[OMISSIS]

Съображение 21 [OMISSIS]

[OMISSIS] [първо изречение]

Съображение 29 [OMISSIS]

[OMISSIS]

Съображение 31 [OMISSIS]

[OMISSIS] **[Ориг. 19]** [OMISSIS]

Съображение 34 [OMISSIS]

[OMISSIS] [трето и четвърто изречение]

Член 1, параграф 1 от тази директива, озаглавен "Предмет и цели", предвижда:

[OMISSIS]

Член 2, параграфи 1 и 2 от тази директива [OMISSIS].

Член 3 от тази директива, озаглавен "Определения [OMISSIS]:

[OMISSIS]

"1) лични данни" [OMISSIS]

2) "обработване" [OMISSIS] **[Ориг. 20]** [OMISSIS];

[...]

7) "компетентен орган" [OMISSIS]

а) [OMISSIS]

[...]

8) "администратор" [OMISSIS]

[...]."

Член 4, параграф 2 [OMISSIS]

[OMISSIS] [...]"

Член 9, параграф 1 [OMISSIS]

[OMISSIS]

- 27 Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с [Ориг. 21] обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните, наричан по-нататък "ОРЗД")**

Съображение 4 [OMISSIS]

[OMISSIS]

Съображение 15 [OMISSIS]

[OMISSIS] [първо и второ изречение]

Съображение 16 [OMISSIS]

[OMISSIS]

Съображение 45 [OMISSIS]

[OMISSIS] [изречения 1—4] [Ориг. 22]

Съображение 46 [OMISSIS]

[OMISSIS] [без второ изречение]

Съображение 50 [OMISSIS]

[OMISSIS] [изречения 1—3]

Член 2, параграфи 1 и 2 [OMISSIS]

[OMISSIS]

Член 4 от този регламент, озаглавен "Определения", гласи: [Ориг. 23]

"1) "лични данни" [OMISSIS]

2) "обработване" [OMISSIS]

[...]

7) "администратор" [OMISSIS]

Член 6, параграф 1, буква е) [OMISSIS]

[OMISSIS]

Член 10 [OMISSIS] [Ориг. 24] [OMISSIS]

[OMISSIS]

VII. Мотиви за отправяне на преюдициалното запитване

28 Предмет на преюдициалното запитване

Тълкуване на разпоредби от Директива (ЕС) 2016/680 и от Регламент (ЕС) 2016/679.

29 Допустимост

29.1. Спорът в главното производство е концентриран върху приложението на разпоредби от Директива (ЕС) 2016/680 и ОРЗД и при обстоятелства като изложените в главното производство е необходимо тяхното тълкуване от Съда на Европейския съюз.

29.2. В компетентността на Съда на Европейския съюз е тълкуването на всички разпоредби от правото на Съюза, необходими за националния съд, за да се произнесе по поставен пред него за разрешаване правен спор (решение от 2 април 2020 г., PPU-Ruska Federacija, C-897/19, ECLI:EU:C:2020:262, т. 43, решение от 8 май 2019 г., PI, C-230/18, EU:C:2019:383, т. 42, решение от 19 декември 2018 г., AREX CZ, C-414/17, EU:C:2018:1027, т. 34).

29.3. Директива (ЕС) 2016/680 установява всеобхватна система за защита на личните данни в контекста на правоприлагането и за разлика от Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета, приложното поле на Директива 2016/680 включва и вътрешното обработване на лични данни от правоприлагащите органи и не се ограничава само до обмена на такива данни между държавите членки.

29.4. Относно приложението на защитата по ОРЗД, в решението си от 6 ноември 2003 г., Lindqvist, C-101/01 (EU:C:2003:596), т. 40 и 42, Съдът е уточнил по отношение на Директива 95/46, която се основава на член 100а от Договора за ЕО (след измененията член 95 ЕО), че използването на това правно основание не предполага наличието на действителна връзка със свободното движение между държавите членки във всяка от хипотезите, посочени в акта, приет на това основание, и че не би било подходящо изразът "дейности, които са извън приложното поле на правото на Съюза" да

се тълкува в смисъл, че има такъв обхват, който води до необходимост във всеки отделен случай да се провери дали конкретно разглежданата дейност пряко засяга свободното движение между държавите членки.

Като цяло Съдът подчертава в решението си от 20 май 20[0]3 г., *Österreichischer Rundfunk and Others*, C-465/00, C-138/01 и C-139/01 (ECLI:EU:C:2003:294), т. 42, че "приложимостта на Директива 95/46 не може да зависи от това дали конкретните положения, разглеждани в главното производство, имат достатъчна връзка с упражняването на гарантираните от Договора основни свободи".

В решението си от 9 юли 2020 г., *Land Hessen*, C-272/19 (ECLI:EU:C:2020:535), т. 68, Съдът е потвърдил това становище и относно приложението на ОРЗД, като е подчертал, че "член 2, параграф 2, буква а) от посочения регламент трябва да се [Ориг. 25] тълкува стеснително, тъй като представлява изключение от твърде широко определения обхват на Регламента, посочен в член 2, параграф 1."

29.5. Относно обхвата на ОРЗД, посочва генералният адвокат М. SZPUNAR в заключението си по дело C-439/19 (ECLI:EU:C:2020:1054), представено на 17 декември 2020 г., няма основание да се счита, "че член 2, параграф 2, буква а) от ОРЗД въвежда критерий с висок праг, който трябва да бъде изпълнен, за да се приложи ОРЗД, нито че това е било намерението на законодателя на Съюза" (т. 59). Изхождайки от съображение 16 от ОРЗД, генералният адвокат М. SZPUNAR посочва националната сигурност като пример за област, която е извън приложното поле на правото на Съюза (т. 55), в който смисъл изтъква, че следва да се разглежда член 2, параграф 2, буква а) от ОРЗД (т. 58). И допълва, че "В това отношение е показателно самото съществуване на разпоредба като член 10 от ОРЗД" (т. 53). Още повече – "При положение, че присъдите и нарушенията се определят почти изключително съгласно националното право, а не съгласно правото на Съюза, ако ОРЗД се отнася до "обработването на лични данни, свързани с присъди и нарушения или със свързаните с тях мерки за сигурност, въз основа на член 6, параграф 1 " от ОРЗД, то този регламент не може да има второстепенна, присъща за Хартата, функция, освен ако член 10 от ОРЗД е невалиден".

В заключение генералният адвокат М. SZPUNAR посочва, че ОРЗД не се прилага към обработването на лични данни от държавите членки, само когато "извършват дейности, които попадат в приложното поле на общата външна политика и политика на сигурност на Съюза, от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, включително предпазването от и предотвратяването на заплахи за обществената сигурност" (т. 60).

30 Относимост на преюдициалните въпроси

- 31** Законът за защита на личните данни урежда обществените отношения, свързани със защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни.
- 32** По-конкретно, ЗЗЛД урежда средствата за правна защита на физическите лица при обработването на лични данни в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679, както и във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване.

По първия преюдициален въпрос

- 33** В случая на главното производство първото оплакване на жалбоподателя пред националния надзорен орган, което следва да провери съдът, е дали информацията, която е събрана за него в хода на досъдебно производство № 252/2013 г. в качеството му на пострадад, ако е използвана за привличането му като обвиняем в рамките на същото досъдебно производство съставлява неправомерно обработване [**Ориг. 26**] на лични данни.

33.1. По този въпрос разпоредбите на Глава осма от ЗЗЛД предвижда правила за защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на "предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване".

33.2. Прокуратурата на Република България, с оглед разследващите си функции (член 127, точки 1 и 2 от Конституцията на Република България), е "компетентен орган" по смисъла на член 3, точка 7, буква а) и "администратор" по смисъла на член 3, т. 8 от Директива (ЕС) 2016/680.

33.3. Събирането на информация за едно лице в хода на досъдебно производство, което включва разследване за извършено престъпление от общ характер и действия на прокурора след приключване на разследването (член 191 и член 192 НПК), изглежда попада в обхвата на член 2, параграф 1 от Директива (ЕС) 2016/680 за информацията, която би могла да се определи като "лични данни" по смисъла на член 3, точка 1 от Директива (ЕС) 2016/680.

33.4. В същото време не е несъмнено дали обработването от същия администратор на лични данни за едно лице, събрани в контекста на разследване и разкриване на престъпление (в качеството на пострадад), за

целите на наказателното преследване на престъпление (в качеството на обвиняем) представлява обработване за цел, попадаща в обхвата на Директива (ЕС) 2016/680, но различна от целта, за която данните са били събрани, предвид съображение 31 от същата директива, че "... следва да се прави ясно разграничение, където това е приложимо и доколкото е възможно, между личните данни на различните категории субекти на данни, като например заподозрени, лица, осъдени за престъпление, лица, пострадали от престъпление и други трети страни, като свидетели, лица, притежаващи релевантна информация или данни за контакт, и съучастници на заподозрени и осъдени престъпници".

33.5. В тази връзка, с оглед обхвата на Директива (ЕС) 2016/680 (член 2, параграфи 1 и 2) и целите, за постигането на които обработването на лични данни на физически лица е подчинено на правилата ѝ (член 1, параграф 1), като в съображение 29 и в член 4, параграф 2 от Директива (ЕС) 2016/680 се говори за обработване на лични данни за цел, попадаща в обхвата на директивата (член 1, параграф 1), но различна от целта, за която данните са били събрани, и предвид компетентността на Съда на Европейския съюз в областта на тълкуването и прилагането на разпоредби от правото на Съюза, настоящият съд счита за необходимо да отправи въпроса дали изброяването в член 1, параграф 1 на "предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления" визира отделни аспекти на една обща цел или за прилагането на Директива (ЕС) 2016/680 (член 4, параграф 2) изброените "предотвратяване, разследване, разкриване или наказателното преследване на престъпления" следва да се разбират като различни цели. [Ориг. 27]

По втория преюдициален въпрос

- 34** Второто оплакване на жалбоподателя в главното производство е за "неправомерно обработване" на личните му данни от Прокуратурата, събрани в хода на образувани срещу него и приключили прокурорски преписки, информацията за които е била съобщена от прокурор в хода на гражданско производство, образувано срещу Прокуратурата като ответник по иск за заплащане на обезщетение за вреди по член 26, алинея 3 от ЗОДОВ. Приложението на ОРЗД е в основата на втория преюдициален въпрос.

34.1. В съображение 12 на Директива (ЕС) 2016/680 е уточнено, че "Дейностите, извършвани от полицията или други правоприлагащи органи, включително полицейски дейности, без предварително да е известно дали даден инцидент съставлява престъпление, основно се съсредоточават върху предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления".

34.2. В същото време в съображение 34 и член 9, параграф 1 от Директива (ЕС) 2016/680 е посочено, че за обработването на събраните за една от целите на директивата лични данни за цели, различни от целите на директивата, следва да се приложи Регламент (ЕС) 2016/679, и още: "... По-специално, правилата на Регламент (ЕС) 2016/679 следва да се прилагат за предаването на лични данни за цели, които не попадат в обхвата на настоящата директива."

34.3. Съгласно член 2, параграф 1 от ОРЗД регламентът се прилага за обработването на лични данни изцяло или частично с автоматични средства, както и за обработването с други средства на лични данни, които са част от регистър с лични данни или които са предназначени да съставляват част от регистър с лични данни.

34.4. По-нататък член 4, точка 2 от ОРЗД определя понятието "обработване" като "всяка операция или съвкупност от операции, извършвани с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства".

34.5. В същото време, както е посочено в съображение 15 на ОРЗД, защитата на физическите лица е технологично неутрална и не зависи от използваната техника, като се прилага не само за обработването на лични данни с автоматични средства, но и за ръчното им обработване, ако личните данни се съхраняват или са предназначени да се съхраняват в регистър с лични данни.

34.6. По повод изискването за структуриране на данните, в решението си от 10 юли 2018 г., *Jehovan todistajat*, C-25/17, ECLI:EU:C:2018:551, т. 57 и 58, Съдът на Европейския съюз е пояснил, че "... с изискването наборът от лични данни да е структуриран според конкретни критерии се цели единствено данните, отнасящи се до определено лице да бъдат лесно откриваеми. Извън това изискване, член 2, буква в) от Директива 95/46 не установява нито начините за структуриране на даден файл, нито формата, която той трябва да има. По-специално, нито от посочената, нито от която и да е друга разпоредба от тази директива следва, че въпросните лични данни трябва да са част от картотеки или специфични списъци или пък други подобни класификационни системи...". [Ориг. 28]

34.7. Съгласно член 145, ал. 1, т. 2 от Закона за съдебната власт (наричан по-нататък "ЗСВ"), при изпълнение от Прокуратурата на предвидените в закона функции (ръководни [в рамките на] разследването и разследващи – член 127, точки 1 и 2 от Конституцията на Република България), прокурорът може да извършва проверки, които са извънпроцесуална дейност съгласно т. 1 от Указание относно прилагането на член 145, алинея 2 от Закона за съдебната власт, утвърдено със Заповед № РД-02-30 от 1 ноември 2016 г. на Главния прокурор на Република България.

34.8. Данните за едно лице, съдържащи се в образувана прокурорска преписка, се събират по-специално за лица, за които има основания да се смята, че са извършили или ще извършат престъпление – с цел разкриване, разследване, наказателно преследване. След приключване на прокурорската преписка с отказ за образуване на досъдебно производство, материалите по нея се съхраняват в архив – член 71, алинея 1 от Правилника за администрацията на Прокуратурата на Република България (наричан по-нататък "Правилника").

34.9. Позоваването в гражданското производство на информацията, че срещу жалбоподателя в главното производство са били образувани прокурорски преписки от Прокуратурата, е за цел, различна от целта, за която информацията по образуваните преписки е била събрана. Информацията в прокурорски преписки № 517/2016 г., № 1870/2016 г., № 1872/2016 г. и № 2217/2016 г., е събрана от структура на Прокуратурата, като компетентен орган за предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления, но в рамките на гражданското производство Прокуратурата не изпълнява функциите си по предотвратяване, разследване, разкриване или наказателно преследване на престъпления,

34.10. В практиката си по този въпрос Европейският съд по правата на човека (наричан по-нататък "ЕСПЧ") е приел, че информацията в полицейски доклад, озаглавен "информационен формуляр за допълнителни престъпления", за които жалбоподателят не е бил осъждан, представен пред наказателен съд при обвинение на жалбоподателя в друго престъпление, попада в обхвата на член 8 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи (наричана по-нататък "ЕКПЧ"), "тъй като публичната информация също би могла да попадне в обхвата на понятието "личен живот", когато тя е обект на системно събиране и съхранение от страна на органите" (решение от 18 ноември 2008 г. по делото *Semalettin Canli v Turkey* – № 22427/04, § 33 и 42-43). Също – в решението си от 18 септември 2014 г. по делото *Brunet v France* – № 21010/10, § 42-45, ЕСПЧ е коментирал, че информация за жалбоподателя в полицейска база данни за осъдени лица, обвиняеми и жертви, която позволява разкриване на неговата самоличност, представлява намеса в правото на неприкосновеност на личния му живот.

34.11. В тази връзка изглежда, предвид и член 10 от ОРЗД, че информацията за едно лице, независимо под каква форма е структурирана, събрана в рамките на прокурорска преписка, образувана по жалба за евентуално извършено от него престъпление, попада в обхвата на член 2, параграф 1 от ОРЗД. Още повече че в случая информацията за проверяваните лица по реда на прокурорската проверка по член 145, алинея 2 ЗСВ е обособена и систематизирана във вътрешна електронна деловодна система на Прокуратурата, която позволява идентифициране на лицето [Ориг. 29] по определени критерии – чл. 67, алинея 1 и 3, член 68, алинея 1 от Правилника.

34.12. Независимо от това, с оглед компетентността на Съда на Европейския съюз в областта на тълкуването и прилагането на правото на Съюза, настоящият съд намира за необходимо да отправи въпрос дали предоставянето на информация от прокурора в рамките на гражданско дело № 144/2018 г. на Окръжен съд – Благоевград относно това, че срещу жалбоподателя в главното производство са били образувани и приключили прокурорски преписки (в съдебното заседание на 15.10.2018 г.), следва да се разглежда като "обработване" на "лични данни" по смисъла на член 4, точки 1) и 2) от ОРЗД в обхвата на член 2, параграф 1 от ОРЗД.

В частност – дали само по себе си съобщаването пред гражданския съд от администратора на информацията, че срещу жалбоподателя са били образувани и приключили прокурорски преписки или предоставянето на гражданския съд на информацията (материалите), събрана в хода на тези прокурорски преписки – изцяло или отчасти, съставлява "обработване" на "лични данни" по смисъла на член 4, точки 1) и 2) от ОРЗД в обхвата на член 2, параграф 1 от ОРЗД?

Въпросът е относим за главното производство, независимо че по второто оплакване (по ОРЗД) жалбата на г-н VS е отхвърлена от инспектора в ИВСС като подадена след изтичането на едногодишния срок по параграф 44, алинея 2 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на ЗЗЛД (обн., ДВ, бр. 17 от 26.02.2019 г.), считан от узнаване на нарушението – на проведеното на 15.10.2018 г. съдебно заседание по гражданско дело № 144/2018 г. на Окръжен съд – Благоевград, доколкото материалите от прокурорските преписки са представени на гражданския съд и приобщени към доказателствения материал по гражданско дело № 144/2018 г. след 15.10.2018 г.

35 Извън въпроса дали позоваването и предоставянето от администратора на информация за образувани срещу едно лице прокурорски преписки, приключили с отказ за образуване на наказателно производство, попада в обхвата на член 2, параграф 1, във връзка с член 4, точки 1) и 2) от ОРЗД, следва да бъде обсъден и въпросът за "законосъобразното обработване" на тази информация по смисъла на член 6, параграф 1, буква е) от ОРЗД.

35.1. Прокуратурата е страна в производството по гражданско дело № 144/2018 г. на Окръжен съд – Благоевград и предоставянето на информацията за образуваните срещу жалбоподателя прокурорски преписки е в защита по предявения срещу нея иск.

35.2. Като страна в исковото производство Прокуратурата разполага с всички процесуални способности за защита и доказване, както всяка друга страна по силата на принципите за състезателност и равенство по член 8 и член 9 от Гражданския процесуален кодекс. Искането на прокурора за приобщаването на материалите от прокурорските преписки срещу жалбоподателя към доказателствения материал по гражданското дело е

допустимо от гледна точка на националния процесуален закон – член 178 от Гражданския процесуален кодекс.

35.3. Националният законодател уточнява в ЗЗЛД, че обработването на лични данни [Ориг. 30] от администратор, който първоначално ги е събрал за която и да е от целите по член 42, алинея 1 ЗЗЛД (предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване), за цел, различна от целта, за която личните данни са събрани, се разрешава, при условие че:

1. администраторът е оправомощен да обработва лични данни за такава цел в съответствие с правото на Европейския съюз или законодателството на Република България, и
2. обработването е необходимо и пропорционално на тази различна цел в съответствие с правото на Европейския съюз или със законодателството на Република България.

35.4. По-нататък – в разпоредбата на член 49 ЗЗЛД законодателят е определил като законосъобразно обработването на лични данни, ако е необходимо за упражняване на правомощия от компетентен орган за целите по член 42, алинея 1 ЗЗЛД и ако е предвидено в правото на Европейския съюз или в нормативен акт, в който са определени целите на обработването и категориите лични данни, които се обработват.

35.5. В същото време, както е посочено в съображение 50 от ОРЗД, последващо обработване на лични данни за цели, различни от тези, за които първоначално са събрани (в случая на образуваните срещу жалбоподателя прокурорски преписки – с цел разкриване, разследване и наказателно преследване за извършено престъпление), е допустимо, когато е съвместимо с целите, за които личните данни първоначално са събрани. Аналогично в съображение 29 на Директива (ЕС) 2016/680 е посочено, че "Личните данни следва да се събират за конкретни, изрично указани и легитимни цели, попадащи в обхвата на настоящата директива, и следва да не се обработват за цели, несъвместими с целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване".

35.6. В случая на гражданското производство информацията за образуваните срещу жалбоподателя прокурорски преписки е разкрита на гражданския съд от наблюдаващия прокурор за целите на защитата срещу предявения от жалбоподателя в главното производство срещу Прокуратурата иск за заплащане на обезщетение за вреди.

Разкриването на информацията не е извършено в "съответствие с правно задължение", наложено на Прокуратурата като администратор на лични данни, нито може да се счита, че предоставянето на тази информация е "необходимо за изпълнение на задача от обществен интерес", както е посочено в съображение 45 от ОРЗД, нито може да се приеме, че Прокуратурата, като страна в гражданското производство, упражнява "официални правомощия" по смисъла на съображение 50 от ОРЗД. Очевидно е също, че разкриването на информацията за образуваните прокурорски преписки не е в защита на "интерес от първостепенно значение за живота на субекта на данните или на друго физическо лице" и не е необходимо за хуманитарни цели, както е посочено в съображение 46 от ОРЗД. [Ориг. 31]

35.7. В тази връзка е въпросът за съвместимост на защитата на личните данни с правото на участие и защита на страна в съдебно исково производство, когато данните са събрани от последната в качеството ѝ на администратор по смисъла на член 3, точка 8 от Директива (ЕС) 2016/680.

Още повече че в съответствие със съображение 4 от ОРЗД обхватът на член 10 от ОРЗД следва да се преценява при отчитане на функцията на основните права в обществото.

35.8. По аналогичен въпрос, по делото *Karabeyoglu v Turkey* – № 30083/10, 7 юни 2016 г., § 117-121, ЕСПЧ е постановил, че записите от телефонните линии на жалбоподателя, които са следени в хода на наказателно разследване, са използвани неправомерно в контекста на дисциплинарно разследване след решението да не бъде образувано съдебно производство срещу него.

- 36** По изложените съображения настоящият съд счита за необходимо да сезира Съда на Европейския съюз и на основание член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз

О П Р Е Д Е Л И:

ОТПРАВЯ ПРЕЮДИЦИАЛНО ЗАПИТВАНЕ ДО СЪДА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ по следните въпроси:

1. Следва ли член 1, параграф 1 от Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета да се тълкува в смисъл, че при посочване на целите изброява "предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления" като аспекти на една обща цел?

2. Приложими ли са разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО спрямо Прокуратурата на Република България, поради това че събраната в качеството ѝ на "администратор" по член 3, точка 8 от Директива (ЕС) 2016/680 информация за едно лице, отнасяща се до образувана срещу него прокурорска преписка за проверка на данни за извършено престъпление, е използвана в защитата ѝ пред съд като страна в гражданско производство – чрез съобщаване на факта на образуването ѝ или чрез представяне на материалите от нея?

2.1. При утвърдителен отговор на този въпрос,

Следва ли изразът "легитимни интереси" в член 6, параграф 1, буква е) от Регламент [Ориг. 32] (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО да се тълкува в смисъл, че обхваща разкриването изцяло или частично на информация за едно лице, събрана в образувана срещу него прокурорска преписка за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления, ако е в защита на администратора като страна в гражданско производство, и изключва ли съгласието на субекта на данните?

СПИРА производството [OMISSIS] до произнасяне на Съда на Европейския съюз [OMISSIS].

Определението не подлежи на обжалване.

[OMISSIS] [указания за изпращане на запитването]

[OMISSIS] [подпис]